

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Hári Tibor ügyvéd által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a dr. Bedecs Valéria jogtanácsos által képviselt Adó-és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Hatósági Főosztály Nyugat-dunántúli Kihelyezett Hatósági Osztály (alperes címe) alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Zala Megyei Bíróságon 8.K.22.053/2008. számon indított és ugyanezen bíróság 2009. január 27-én kelt 8.K.22.053/2008/3. számú jogerős ítéletével befejezett perében a felperes részéről 4. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Zala Megyei Bíróság 8.K.22.053/2008/3. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 347.600 (háromszáznegyvenhétezer-hatszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A megyei bíróság felülvizsgálati kérelemmel támadott ítéletében az adóhatóság megismételt eljárásban hozott határozatainak jogszerűségét vizsgálta. Az új eljárásra a Zala Megyei Bíróság 2007. október 3-án kelt 8.K.20.786/2007/6. számú ítélete alapján került sor, amely az adóhatóság első és másodfokú határozatát hatályon kívül helyezve az első fokú adóhatóságot az ítélet indokolásában írt körben kötelezte új eljárásra. Az ítélet indokolása a keresetet nagyobb részében megalapozatlannak, kisebb részében megalapozottnak találta. Nem értett egyet a felperes által hivatkozott eljárási szabálysértésekkel. Megállapította továbbá, hogy a felperes nem igazolta, hogy a L. A-nak adott 2 millió Ft kölcsönt 2000-ben visszakarta, és azt sem bizonyította, hogy az adóhatóság által figyelembe vett 3.900.000 Ft-nál magasabb összegű korábbi évekből származó megtakarítással rendelkezett. A bíróság kifejtette, hogy az adóhatóság által készített kronologikus

vagyonomérleg módszere alkalmas a bevételek és kiadások kimutatására.

A felperes keresetét három pontban találta megalapozottnak, nevezetesen: A ... Hitelszövetkezet kimutatása alapján 1 millió Ft-tal rendelte csökkenteni a 2001 évi kiadástöbbletet; igazolt forrásként fogadta el a 2003 évi ... részvényértékesítésből befolyt összeget 1.795.451 Ft-ot; mellőzni rendelte a felperes 2004 évi kiadásai közül a 2004. március 18-i 3.100.000 Ft-os betétlekötést.

A megismételt eljárásban az első fokú adóhatóság 5.792.728 Ft személyi jövedelemadó-hiány megfizetésére kötelezte a felperest. Adóbírságot szabott ki és késedelmi pótlékot számított fel, továbbá a felperest mulasztási bírsággal sújtotta.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes 2008. szeptember 22-i határozatával az első fokú határozatot helybenhagyta.

A felperes keresetében az alperes határozatának az első fokú határozatra kiterjedő hatályon kívül helyezését kérte hivatkozással arra, hogy a vizsgált 2000-2004 évekre vonatkozóan a felperesnél kiadási többlet nem volt kimutatható.

A megyei bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította. Az ítélet indokolásában foglaltak szerint az adóhatóságot a korábbi ítélet rendelkező részében és indokolásában foglaltak kötötték, a megismételt eljárás és határozathozatal során annak megfelelően volt köteles eljárni. Ezért a jelen keresetben a felperes nem vitathatta a becslés jogalapját, a L. A-nak adott kölcsön, illetve a korábbi perben értékelte banki és életbiztosítási igazolások kérdését. A megismételt eljárás tárgyát képező három tétel vonatkozásában a megyei bíróság megállapította, hogy az adóhatóság a korábbi ítéletnek megfelelően járt el. Kifejtette továbbá, hogy az alperes az adó-megállapításhoz való jog 2008. október 12-i ülését megelőzően meghozta határozatát a 2001 év vonatkozásában, ezért határozata elévülési okból sem jogszabálysértő.

A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a keresetnek helyt adó döntés meghozatalát kérte. Álláspontja szerint a jogerős ítélet ellentétes a Pp. 164. § (1) bekezdésében, az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (továbbiakban Art.) 108. §-ában és 109. §-ában foglaltakkal. A vizsgált 2000-2004 években a felperesnél kiadási többlet nem volt kimutatható. Sérelmezte, hogy az adóhatóság, illetve a megyei bíróság figyelmen kívül hagyta az általa becsatolt banki bizonylatok és életbiztosítás megszűnési igazolások tartalmát. Állította, hogy L. A-tól 2000-ben 2 millió Ft kölcsönt kapott vissza. Hivatkozott továbbá arra, hogy a P. Kft-nek (továbbiakban

Kft.) 2001. márciusában 7.600.000 Ft kölcsönt adott, amely 2004 évben járt le. Hangsúlyozta, hogy a becslés alkalmazásának feltételei nem álltak fenn, az adóhatóság a felperesi állítások valóságtartalmát nem vizsgálta megfelelően, elfogadható indokolás nélkül visszautasította. Álláspontja szerint az alperes által hivatkozott ingatlan és gépkocsi vásárlás nem lehetett a becslés jogalapja, mert nem tekinthető jövedelemmel nem fedezett vagyongyarapodásnak. Sérelmezte, hogy az adóhatóság megtakarításait annak ellenére nem fogadta el, hogy a korábbi időszakban ezzel kapcsolatos iratmegőrzési kötelezettsége nem állt fenn.

Az alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte kifejtve, hogy az alperes az új eljárást elrendelő bírósági ítéletben foglaltaknak maradéktalanul eleget tett. A megismételt eljárást követően a felperes már nem hivatkozhat a Kft. általi 2004 évi kölcsön visszafizetésére.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az Art. 5. § (1) bekezdése szerint, ha e törvény vagy adót, adófizetési kötelezettséget, költségvetési támogatást megállapító törvény másként nem rendelkezik, az adóügyekben a (2) bekezdésben meghatározott kivételekkel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (továbbiakban Ket.) rendelkezéseit kell alkalmazni. A Ket. 111. § (3) bekezdése értelmében a hatóságot a közigazgatási ügyekben eljáró bíróság határozatának rendelkező része és indokolása köti, a megismételt eljárás és a határozathozatal során annak megfelelően köteles eljárni. Az Art. 143. § (1) bekezdése értelmében a bíróság jogszabálysértés esetén jogosult az adóhatósági határozat megváltoztatására vagy hatályon kívül helyezésére.

A következetes bírói gyakorlat szerint a megismételt közigazgatási eljárásban az ügyben hozott korábbi jogerős ítélet iránymutatásának megfelelő eljárást jogszerűnek kell tekinteni. Az adózó jogorvoslathoz való alkotmányos jogát a korábbi bírósági eljárásban már érvényesítette. Nem hagyható figyelmen kívül az a körülmény, hogy a megismételt eljárás csak az ítélet indokolásában rögzített három tétel elfogadását írta elő, ezt meghaladóan a felperes korábbi keresetét teljes egészében elutasította. A korábbi ítéletben elutasított tétel volt a L. A-tól visszakapott 2 millió Ft kölcsönösszeg, ezért azt a felperes jelen felülvizsgálati kérelmében vitássá már nem teheti. Nem volt tárgya a megismételt eljárásnak a Kft-vel kötött kölcsönügylet, ezért az adóhatóságot sem terhelte e körben semmilyen vizsgálati kötelezettség. Így határozatának jogszerűsége sem kifogásolható a Kft-vel kötött jogügyletre hivatkozással. A megyei bíróság korábbi ítéletében jogerősen elbírálta azt a kérdést is, hogy a becslés jogalapja

fennállt (2007. október 3-i ítélet indokolása 8. oldal 3. bekezdése). Ugyancsak nem volt tárgya megismételt eljárásnak a felperes által becsatolt banki bizonylatok és életbiztosítás megszűnési igazolás értékelése. A megismételt adóhatósági eljárásban nem merülhetett fel az új eljárásban figyelembe veendő három tételen túlmenően az a kérdés sem, hogy az adóhatóság mennyiben köteles a felperesi állítások valóságtartalmát vizsgálni, illetve, hogy a felperes milyen összegű további megtakarítással rendelkezhetett.

A kifejtettekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta és az eredménytelen felülvizsgálati kérelmet előterjesztő felperest a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján az alperes felülvizsgálati perköltségének, valamint az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése alapján a le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére kötelezte (6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése).

Budapest, 2010. január 28.

Dr. Madarász Gabriella sk. tanácselnök, Dr. Darák Péter sk. előadó bíró, Dr. Hajnal Péter sk. bíró